

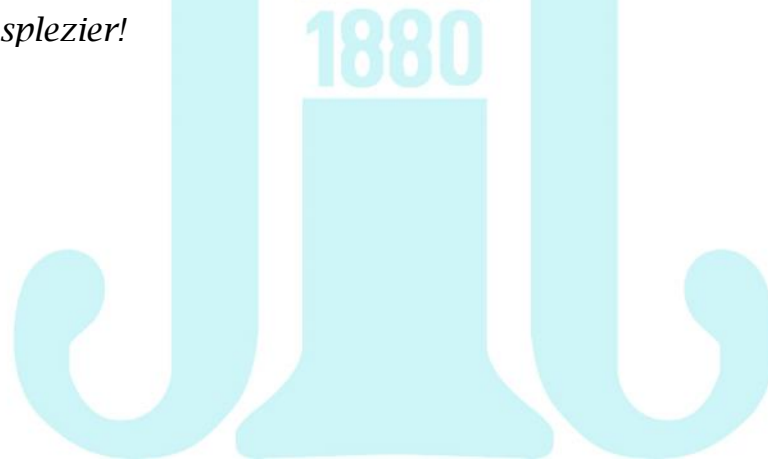
Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HIEP HIEP HYPO!

Een luchtig stuk over zwaarmoedigheid

door

Joris Denoo

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2743

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HIEP HIEP HYPO!* op te voeren moet de naam van auteur *JORIS DENOO* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2002/0220/033
ISBN- 978- 90-385-07798

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Joris Denoo
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

Een verkoopster, een caissière, een warenhuisman, enkele kopers.

ERIK ROBAERT, hoofdpersonage, 35, ambtenaar, grijsdooraderde zwarte haren.

GEERT ZAMAN, 18, jeugdvriend:zaliger van ER, kletsnat. Type balorige jonge wildeman, genre sixtiesjeugd. Dood door overdosis, aangespoeld op het Noordzeestrand.

LYDIA DENDOOVEN, 60, eeuwig poetsende vrouw uit de straat van ER's jeugd, knot in het haar, overreden door de gemeentesecretaris.

MARC LAMOTE, 23, jeugdvriend:zaliger van ER, zuipschuit, liet het leven bij een inhaalmanoeuvre met zijn mini:Cooper.

PETER APOLLO, 11, klasgenootje:zaliger van ER, overleed jong aan kanker.

DOKTER TRAEN, 51, huisarts:zaliger van ER, heengegaan wegens te veel porto plus een zware val.

GOD (telefonisch)

DECOR

Het warenhuis SHOP-CHOICE. Achtergrond: easylisteningmuziek, af en toe een typische warenhuismededeling. Enkele niet in het stuk betrokken kopers met winkelwagentje. Kassa met caissière. Zij negeren de personages:zaliger uiteraard.

TIJD

16 uur, een dag als een ander, het onweert. Voor het hoofdpersonage is het '5 voor 12'.

KORTE INHOUD

Erik Robaert is een hypochonder. Zijn zwaarmoedigheid heeft dermate toegeslagen dat hij zijn plan om uit dit leven op aarde te stappen eindelijk in kannen en kruiken giet. Daartoe verricht hij enkele noodzakelijke aankopen in het warenhuis SHOP-CHOICE, vooraleer hij naar de apotheek stapt. Enkele verleden vrienden en bekenden materialiseren zich echter ook tussen de winkelrekken. Ze proberen iets te doen aan de uitstapregeling van Erik, want hij heeft altijd contact gehouden met zijn doden. Ze vinden dat zijn tijd nog niet gekomen is en willen hem daarvan overtuigen. Nadat Erik ten slotte nog een telefonische communicatie met de Allerhoogste in Eigen Persoon heeft, meldt hij zich aan de kassa. Hypochondrie? Je zult het maar hebben.

ERIK ROBAERT : Even spieken (*Kijkt op polshorloge*) Eh... ja: ik heb hier nog wel een halfuurtje respijt. Digitaal dan nog wel, da's dubbel plezier. Tijd zat om te kiezen, zou ik zo zeggen. Straks moet het dan geklonken zijn, weer of geen weer: nooit meer welkom. (*Kijkt om, naar buiten*) Donder en bliksem: precies als op bestelling! Laat ik zo'n onnozel wagentje nemen. (*Monstert en kiest een winkelwagentje*) Ik zou ze toch wat groter maken, welgesteld als we geworden zijn. Nu, vandaag heb ik niet veel nodig. (*Plukt opgevouwen boodschappenlijstje uit portefeuille*) Mmm... whisky, ja, daar beginnen we mee, daar kwam ik ook voor, top of the bill, kwam ook al vaker voor... (*halfluid brabbelend het lijstje overlopend*) ... mmm... eh... sardientjes, rijst uit blik, nog een pompelmoes eh... ach, voor die ene avond nog... Tja, afdeling drank dus. Ik ben hier nieuw, splinternieuw sedert de uitbreiding. Waar is de afdeling drank? (*Onderzoekend rondkijkend*) Sssterke Drrannkk! (*Dronkemans-r met lamme tong*) Waar de duivels gevangen zitten die op flessen worden getrokken! Waar Bacchus cognac uit zijn piemel laat stroelen! Het verzacht de zeden. Het maakt alles pijnloos. Geef mij maar een whisky, zo'n gouden zuiltje geluk... (*Bedachtzaam, bijna ingetogen*) ... je voelt er niks van... o edel vocht, o grote oorverdover... (*Laveert nu tussen enkele klanten door. Vindt afdeling drank niet onmiddellijk. Een verkoopster is aan het prijzen*) Eh... excuus... hm hm hm...

VERKOOPSTER : Meneer?

ERIK ROBAERT : Eh... drek... eh... strek... ochgodtoch... eh, ach, hihi: sterke dranken juffrouw alstublieft... waar vind ik die? 't Is hier een doolhof snotverdomme sinds de zaak werd uitgebreid. De boter ligt niet bij de galg, de vis ligt niet bij het visgerei en... enne... de diepgevroren kroketten zijn dan weer... (*Woordenstruikelend, verstrooid gesticulerend*).

VERKOOPSTER : ... in reclame, meneer, in reclame! (*Triomfantelijk*) Ginder bij die grill... maar eh... drank zei u?

ERIK ROBAERT : Ja! (*Heftig, verongelijkt bijna*).

VERKOOPSTER : Karretje keren, rechtdoor, 1e links, 2e rechts, dan daar nog eens vragen.

ERIK ROBAERT : Wablief?

VERKOOPSTER : Keereweerom, links, tweede rechts, dan verder vragen, want daar moet u niet zijn.

ERIK ROBAERT : Aha, mooi, mooi. De plattegrond met de verborgen verleiders, hé? Heeft die eh... die straat misschien ook een naam, juffrouwetje?

VERKOOPSTER : Hier in de SHOP-CHOICE geven wij alles een naam. Onder ons noemen we ze: Rue St.Emillion.

ERIK ROBAERT : Rue St.Emillion, hé?

VERKOOPSTER : Ja zeker.

ERIK ROBAERT : Eh... en daar nog eens vragen, zei u?

VERKOOPSTER : Ja. U zocht toch de sterke dranken, nietwaar? Daar hebben we een apart steegje voor. Bevel van hogerhand, weetuwel.

ERIK ROBAERT : Hogerhand aan lagerwal, zeker. Zozo. En dat steegje loopt dood, wed ik? Hahaha! (*Ietwat krankzinnig lachend*) Heeft het ook een naam? Het 'Verborgen Steegje' soms?

VERKOOPSTER : Dat weet ik niet. Dat is mijn arrondissement niet meer. Ik prijs alleen schoolbehoeften, cosmetica, aanstekers, tafelwijnen, en eh... enne... nou: actualiteitsgebonden artikelen. (*Aarzelend*)

ERIK ROBAERT : O? Zoals daar zijn?

VERKOOPSTER : Pardon?

ERIK ROBAERT : U zei: actualiteitsgebonden spullen. Ik zei: zoals daar zijn?

VERKOOPSTER : Ah, eh... wel... zoals kerstballen. En condoompjes, meneer. Paaseieren, weet u wel. De seizoensgebonden smaken.

ERIK ROBAERT : Wel, prijs u maar gelukkig, juffrouw. En zijn die spullen ook in een Verborgen Steegje te koop, die eh... die ac-tu-a-li-a? (*Spottend articulerend*)

VERKOOPSTER : Het is mevrouw, meneer. Goiedag. Ik zie dat ik hier mijn tijd sta te verprutsen. (*Draait zich om*)

ERIK ROBAERT : Kon ik dromen! Het meisje van de condomen! (*Wegstappend zonder wagentje*).

VERKOOPSTER : Hé! Je kar! (*Ietwat gekrenkt*)

ERIK ROBAERT : (*Terugkerend*) Bedankt! Een man zonder wagen in de SHOP:CHOICE is als een paard zonder kop, gas zonder elektriciteit, Spic zonder Span, A zonder B, een minister zonder portefeuille, een kip zonder ei, een Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

hond zonder been en een trainer zonder ontslag. Hahaha! (*Proestend, stapt weer weg met het wagentje. Mompelend nu*) Eerste links... eerste rechts links laten liggen... tweede rechts... hebbes. De Rue... (*Er staat een man in witte jas met een pasfoto op de revers*) Eh... excuus... hm hm hm ahum!

VERKOPER : (*Opkijkend van formulier, potlood achter oor*) Meneer?

ERIK ROBAERT : (*Buigt zich ietwat om die foto te bekijken*) Ik zoek eh... drank. Het vijfletterwoord: drank. Drank vanaf 40 graden wel te verstaan. Sterker dan theewater dus.

VERKOPER : U staat er vlakbij, meneer. Hier het hoekje om.

ERIK ROBAERT : Ah. De verkoopster zei daarnet dat...

VERKOPER : Sinds eergisteren is alles hier herschikt, meneer.

ERIK ROBAERT : Ja, dat merk ik. Allez, 't wordt weer even wennen, hé. Bedankt.

VERKOPER : Zonder drank, ik bedoel: dank. De koning is... De klant is koning, hé in de SHOP-CHOICE. Zoals ze zeggen. (*Gaat weg*).

ERIK ROBAERT : (*Gaat om het hoekje, hurkt, zoekt whisky*) Zoals ze zeggen. Jaja, jullie zullen het wel verkondigen. De Blijde Boodschap van de Middenstanders. Drie koningen kopen en eentje gratis toe, zeker. Kennen we. Even kijken... Ainslie's... Ballantines... Da's een goed merk. Daar is er veel van in. Ik bedoel: de fles is groot in verhouding tot de prijs. Er kan veel in. Maar zit er ook veel in? Er kan ook veel uit. Vanavond... (*Keurt mompelend enkele flessen en zet er uiteindelijk drie in zijn wagentje, terwijl Geert Zaman nadert, onzichtbaar voor klanten en verkoopsters. Hij is kletsnat. Nadenkend neemt hij Erik op, schudt het hoofd*).

GEERT ZAMAN : (*Halfluid, herkendend*) Erik Robaert!?! (*Erik draait zich langzaam om, nog op zijn hurken*) Erik Robaert!?! (*Toon van verrassing, vreugde. Erik staat op en steekt een bijna beschuldigende vinger naar Geert Zaman uit*).

ERIK ROBAERT : Jij!!?? Dooie!!?? (*Erg verrast, bijna paniekerig*).

GEERT ZAMAN : (*Grinnikt, knikt enkele keren, geniet van het effect*) Helemaal, Erik.

ERIK ROBAERT : Maar eh... jij was toch lang geleden eh... dood, hé?! De lift ingestapt?! (*Denkt met zinsbegoocheling te maken te hebben*).

GEERT ZAMAN : Om het hoekje, hé, zoals ze zeggen, hihi. Om zeep. Jaja, dat klopt, Erik. *(Leunt op winkelwagentje, zet een voet op het onderstel. Hij driuift nog altijd).*

ERIK ROBAERT : Geert Zaman! Welwelwel! Op zo'n dag! Het achttienjarige enfant terrible van stad en omgeving! Even rekenen... *(Gelooft nog altijd zijn eigen ogen niet. Haalt zakjapanner boven. Flard muziek: My Generation, The Who, ongeveer 15 seconden)* Zeventien... zeventien jaar geleden aangespoeld in Oudekerque aan de Noordzee... Nou, dat werd dan de Moordzee. Diagnose: overdosis plus verdrinking. Geert... dat waren tijden, hé. Wat doe je hier in 's hemelsnaam? Of is het in naam van de duivel? Dit is voor mij geen dag als een ander, weet je. Ik stap eruit, Geert. Het is genoeg geweest. En jij... jij hoort ergens anders thuis... in eh... in de hemel zeker? Of het vagevuur?

GEERT ZAMAN : De hel, zul je bedoelen. *(Draait een sigaret, Samson Shag Van Nelle).*

ERIK ROBAERT : Ach, weet ik veel. Een ding is zeker: ik was op je begrafenis. Je teronderaardebestelling. Het was verdriet per emmer, Geert! Je hebt je medemensen wat berokkend! Achttien jaar, verdomme. Had je toen geweten wat je nu...

GEERT ZAMAN : Met jou gaat het ook slecht, Erik? *(Wijst naar de flessen in het wagentje).*

ERIK ROBAERT : *(Schouderophalend. Rommelt wat met de flessen).*

GEERT ZAMAN : *(Wijst weer)* Die daar koop je toch ook niet zonder bedoeling, hé?

ERIK ROBAERT : *(Ongemakkelijk)* Gaat jou verdorie geen bal aan. Jij hoort zo dood als een pier te zijn, zeventien jaar lang al, en ik kom je vanavond achterna. Je hebt je bloed in een te hoge versnelling gebracht, je bent de grootste baarmoeder aller tijden ingestapt, het hoofd op hol, zoals iedereen toen, en je bent als zeventienjarige balorige overstuurse pokdalige pestpuber uit dit aardse bestaan op deze blauwe plek in het heelal verdwenen. Jammer dat je weer aanspoelde: dat was geen mooi gezicht, Geert. We waren er eh... een beetje ziekjes van, ja hoor. Kapot.

GEERT ZAMAN : Nounou... *(Sussend)* Na anderhalf etmaal bellen blazen... Wat wil je, hé!